

Euroopa Liidu Teataja

L 48

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

54. aastakäik

23. veebruar 2011

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/7/EL, 16. veebruar 2011, hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul ⁽¹⁾ 1

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 165/2011, 22. veebruar 2011, milles sätestatakse mahaarvamised teatavatest Hispaaniale 2011. ja järgmisteks aastateks eraldatud makrellipüügikvootidest ülepüügi tõttu 2010. aastal 11

Komisjoni määrus (EL) nr 166/2011, 22. veebruar 2011, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 14

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

OTSUSED

2011/121/EL:

- ★ Komisjoni otsus, 21. veebruar 2011, milles määratakse kindlaks kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid ja häiretasemed aeronavigatsiooniteenuste osutamiseks aastatel 2012–2014 ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/7/EL,

16. veebruar 2011,

hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/35/EÜ (hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul) ⁽³⁾ tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse ja otstarbekuse huvides on soovitatav kõnealused sätted uuesti sõnastada.

(2) Siseturul tasutakse ettevõtjatevaheliste või ettevõtjate ja riigiasutuste vaheliste kaubatarnete või teenuste osutamise eest enamasti makse tasumise edasilükkamise vormis, millega tarnija või teenuse osutaja annab kliendile arve tasumiseks aega vastavalt sellele, kuidas pooled on kokku leppinud või nagu on märgitud tarnija või teenuse osutaja arvele või nagu on ette nähtud seadusega.

(3) Sageli toimub ettevõtjatevaheliste või ettevõtjate ja riigiasutuste vaheliste äritehingute puhul maksmine hiljem kui lepingus sätestatud või üldiste äritingimustega ette nähtud. Kuigi kaubad on tarnitud või teenused osutatud, tasutakse suur hulk vastavaid arveid määratud tähtpäevast palju hiljem. Hilinenud maksmine avaldab negatiivset mõju likviidsusele ja raskendab ettevõtjate finantsjuhtimist. See mõjutab ka ettevõtjate konkurentsivõimet ja kasumlikkust, sest võlausaldaja peab hilinenud maksmise tõttu otsima rahalisi vahendeid väljastpoolt. Nimetatud negatiivse mõju oht suureneb märgatavalt majanduslanguse ajal, mil rahaliste vahendite leidmine on raskem.

(4) Hilinenud maksetega seotud nõuete esitamist kohtu kaudu on juba lihtsustatud nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades), ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 805/2004 (millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta), ⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1896/2006 (millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus), ⁽⁶⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 861/2007 (millega luuakse Euroopa väiksemate kohtuvaidluste menetlus) ⁽⁷⁾. Et hoida ära hilinenud maksimist äritehingute puhul, on siiski vaja ette näha täiendavad sätted.

(5) Ettevõtjatel peaks olema võimalik kaubelda tervel siseturul tingimustel, mis tagavad, et piiriüleste tehingutega ei kaasne suuremaid ohte kui riigisisese müügiga. Kui riigisiseste ja piiriüleste tehingute suhtes kohaldataks märkimisväärselt erinevaid eeskirju, põhjustaks see konkurentsimoontonutusi.

⁽¹⁾ ELT C 255, 22.9.2010, lk 42.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 20. oktoobri 2010. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. jaanuari 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 200, 8.8.2000, lk 35.

⁽⁴⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 15.

⁽⁶⁾ ELT L 399, 30.12.2006, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 199, 31.7.2007, lk 1.

- (6) Komisjoni rõhutas oma 25. juuni 2008. aasta teatise pealkirjaga „Kõigepealt mõtle väikestele” – Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act”, et tuleb hõlbustada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) juurdepääsu rahastamisvahenditele ning arendada välja majanduskeskkond, mis toetab äritehingute puhul õigeaegseid makseid. Tuleks märkida, et riigiasutustel on selles osas eriline vastutus. VKEde määramise kriteeriumid on sätestatud komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ (mikroettevõtjate ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määramise kohta) ⁽¹⁾.
- (7) Komisjoni 26. novembri 2008. aasta teatise „Euroopa majanduse taastamise kava” üks prioriteetseid tegevussuundi on vähendada halduskoormust ja edendada ettevõtlust, tagades muu hulgas, et tarnete ja teenuste eest esitatud arved makstaks likviidsuskitsikuse leevendamiseks põhimõtteliselt ühe kuu jooksul, sealhulgas VKEdele.
- (8) Käesoleva direktiivi reguleerimisala peaks piirduma maksetega, millega tasutakse äritehingute eest. Käesoleva direktiiviga ei tohiks reguleerida tehinguid tarbijatega ega viivitusintresse muudelt maksetelt, näiteks tšekke ja vekslid käsitlevate õigusaktide kohaselt tehtud maksetelt või kahjuhüvitistelt, sealhulgas kindlustushüvitistelt. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik arvata välja võlad, mille suhtes rakendatakse maksejõuetusmenetlust, sealhulgas menetlused, mille eesmärk on võla ümberkorraldamine.
- (9) Käesoleva direktiiviga tuleks reguleerida kõiki äritehinguid, olenemata sellest, kas need toimuvad eraõiguslike või riigi osalusega ettevõtjate vahel või ettevõtjate ja riigiasutuste vahel, arvestades sealjuures, et riigiasutused teevad märkimisväärse hulga ettevõtjatele suunatud makseid. Seepärast tuleks käesoleva direktiiviga reguleerida ka kõik peatöövõtjate ning nende tarnijate ja alltöövõtjate vahelised äritehingud.
- (10) Asjaolu, et käesolev direktiiv hõlmab vabu elukutseid, ei peaks kohustama liikmesriike käsitlema neid käesoleva direktiivi reguleerimisalaga katmata eesmärkidel ettevõtjate või kauplejatena.
- (11) Kaupade tarnimine ja teenuste osutamine tasu eest, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, peaks hõlmama ka riiklike ehitustööde ning üld- või tsiviilehitustööde projekteerimist ja elluviimist.
- (12) Hilinenud maksmise puhul on tegemist lepingu rikkumise, mille muudavad enamikus liikmesriikides võlgnike jaoks rahaliselt ahvatlevaks hilinenud maksmise suhtes rakendatavad madalad või puuduvad viivisemäärad ja/või aeglane sissenõudmismenetlus. Et sellist suundumust muuta ja hilinevad maksmist vältida, on vaja otsustavat tegutsemist õigeaegse maksmise kultuuri suunas, sealhulgas seda, et viivise nõudmise õiguse välistamist tuleks alati pidada äärmiselt ebaõiglaseks lepingutingimuseks või tavaks. Kõnealune suundumus peaks hõlmama ka erisätete kehtestamist maksetähtaegade ja võlausaldajatele tekitatud kulude hüvitamise kohta ning muu hulgas seda, et sissenõudmiskulude hüvitamise õiguse välistamist tuleks pidada äärmiselt ebaõiglaseks.
- (13) Seepärast tuleks ettevõtjate omavaheliste lepingute puhul kehtestada üldreeglina maksetähtajaks kõige enam 60 kalendripäeva. Siiski võib esineda olukordi, kus ettevõtjad vajavad pikemat maksetähtaega, näiteks juhul, kui ettevõtjad soovivad pakkuda oma klientidele maksetähtpäeva edasilükkamise võimalust. Seetõttu peaks jääma osalistele võimalus leppida selgelt kokku 60 kalendripäevast pikemates maksetähtaegades, kuid seda tingimusel, et selline pikendamine ei ole võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane.
- (14) Liidu õigusaktide ühtsuse huvides tuleks käesolevas direktiivis kohaldada „ostja” mõistet selliselt nagu see on määratletud Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivis 2004/17/EÜ (millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivis 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ⁽³⁾.
- (15) Seadusjärgne viivis tuleks arvutada lihtintressina päeva kohta kooskõlas nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrusega (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 (millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad) ⁽⁴⁾.
- (16) Käesolev direktiiv ei peaks kohustama võlausaldajat hilinevad maksmise eest viivist nõudma. Hilinenud maksmise korral peaks käesolev direktiiv võimaldama võlausaldajal kasutada hilinevad maksete eest viivise nõudmist ilma igasuguse eelneva teate esitamiseta kohustuste täitmata jätmise kohta või muu sarnase teate esitamiseta, milles meenutatakse võlgnikule tema maksekohustust.
- (17) Võlgniku makse tuleks lugeda viivise nõudeõiguse tekkimise seisukohalt hilinevaks, kui tasumisele kuuluv summa ei ole tähtaja lõppedes võlausaldaja kasutuses, tingimusel et võlausaldaja on täitnud oma õiguspärase ja lepingujärgsed kohustused.

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

⁽²⁾ ELT L 134, 30.4.2004, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.

⁽⁴⁾ EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

- (18) Arvetega kaasnevad maksetaotlused ning need on kaupade tarnimise ja teenuste osutamise tehingute väärtusahela olulised dokumendid, muu hulgas maksetähtpäeva kindlaksmääramise seisukohast. Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks peaksid liikmesriigid edendama süsteeme, mis pakuvad õiguskindlust võlgnike poolt arvete kättesaamise täpse kuupäeva osas, sealhulgas e-arvete valdkonnas, kus arvete kättesaamine oleks elektrooniliselt tõendatav ja mida reguleerivad osaliselt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) ⁽¹⁾ arvete esitamist käsitlevad sätted.
- (19) Võlausaldajad peavad saama hilineunud maksimisest tulenevate sissenõudmiskulude katmiseks õiglast hüvitist, mis motiveeriks makseviivitustest hoiduma. Sissenõudmiskulude hulka tuleks arvata ka halduskulude sissenõudmine ja hüvitis hilineunud maksimisega seotud sisekulude eest, mille suhtes tuleks käesolevas direktiivis sätestada kindel miinimumsumma, millele võib lisada viivise. Kindlasummalise hüvitise eesmärk peaks olema sissenõudmisega seotud haldus- ja sisekulude piiramine. Sissenõudmiskulude hüvitis tuleks kindlaks määrata, ilma et see piiraks siseriiklikke sätteid, mille kohaselt liikmesriigi kohus võib määrata võlausaldajale täiendava hüvitise, mis on seotud võlgniku hilineunud maksimisega.
- (20) Lisaks õigusele nõuda sissenõudmisega seotud sisekulude hüvitamiseks kindel summa peaks võlausaldajal olema õigus nõuda hüvitist ka muude, võlgniku hilineunud maksimisega seotud sissenõudmiskulude eest. Niisuguste kulude hulka peaksid kuuluma eelkõige kulud, mis tekivad võlausaldajale seoses juristi või inkassoteenuse kasutamisega.
- (21) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide õigust näha ette sissenõudmiskulude hüvitamiseks kindlad summad, mis on suuremad ja seetõttu võlausaldajatele soodsamad, või suurendada neid summasid muu hulgas selleks, et võtta arvesse inflatsiooni.
- (22) Käesolev direktiiv ei tohiks välistada maksmist osa- või ajatatud maksete teel. Siiski tuleks iga osamakse või makse tasuda kokkulepitud tingimustel ja nende suhtes tuleks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud hilineunud maksmise eeskirju.
- (23) Üldreeglina on riigiasutuste käsutuses palju kindlamad, prognoositavamad ja pidevamad tuluvood kui ettevõtjatel. Lisaks on paljudel riigiasutustel võimalik saada rahalisi vahendeid soodsamatel tingimustel kui ettevõtjatel. Samal ajal ei sõltu riigiasutused oma eesmärkide saavutamisel nii palju stabiilsete ärisuhete loomisest nagu ettevõtjad. Riigiasutuste pikkade maksetähtaegade ja hilineunud maksimisega kaupade ja teenuste eest kaasneb põhjendamatu kulu ettevõtjatele. Seepärast on asjakohane võtta kasutusele erieeskirjad, mis käsitlevad äritehinguid kaupade tarnimiseks või teenuste osutamiseks ettevõtjate poolt riigiasutustele ning milles tuleks eelkõige ette näha maksetähtajad, mis üldreeglina ei ületa 30 kalendripäeva, välja arvatud juhul, kui lepingus on selgesõnaliselt teistsiti kokku lepitud ja kui see on lepingu eripära või konkreetse suunitluse tõttu objektiivselt põhjendatud, ning mingil juhul ei ületa 60 kalendripäeva.
- (24) Arvesse tuleks siiski võtta niisuguste riigiasutuste erilist olukorda, kes tegelevad tööstusliku või kaubandusliku iseloomuga majandustegevusega, pakkudes turul kaupu või teenuseid riigi osalusega ettevõtjana. Selleks peaks liikmesriikidel olema võimalik pikendada teatavatel tingimustel seadusjärgset maksetähtaega kõige enam 60 kalendripäevani.
- (25) Hilineunud maksimisega seoses annab erilist põhjust muretsemiseks tervishoiuteenuste olukord paljudes liikmesriikides. Tervishoiusüsteemid on Euroopa sotsiaalse infrastruktuuri põhimõttelise tähtsusega koostisosana sageli kohustatud ühitama individuaalseid vajadusi olemasolevate rahaliste vahenditega, kuna Euroopa rahvastik vananeb, ootused kasvavad ja meditsiin areneb edasi. Kõigi süsteemide ees on väljakutse määrata tervishoius kindlaks prioriteedid selliselt, et iga üksiku patsiendi vajadused oleks tasakaalus olemasolevate rahaliste vahenditega. Liikmesriigid peaksid seetõttu olema võimelised lubama tervishoiuteenuseid osutavatele avalik-õiguslikele isikutele teatavat paindlikkust oma kohustuste täitmisel. Selleks peaks liikmesriikidel olema võimalik pikendada teatavatel tingimustel seadusjärgset maksetähtaega maksimaalselt kuni 60 kalendripäevani. Liikmesriigid peaksid sellele vaatamata tegema kõik mis võimalik, et tagada maksete teostamine tervishoiusektoris seadusjärgsete maksetähtaegade jooksul.
- (26) Et mitte seada ohtu käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist, peaksid liikmesriigid tagama, et äritehingute puhul ei kesta heakskiitmis- või kontrollimenetlus üldreeglina kauem kui 30 kalendripäeva. Siiski peaks olema võimalik ka pikem kui 30 kalendripäeva kestev kontrollimenetlus, näiteks eriti keeruliste lepingute korral, kui see on selgelt kokku lepitud lepingus või mis tahes muus hankedokumendis ning kui see ei ole võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane.
- (27) Rahastamise ja ärisuhete seisukohalt on liidu institutsioonid võrreldavad liikmesriikide riigiasutustega. Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruses (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust), ⁽²⁾ on sätestatud, et kulude tõendamine, kinnitamine ja maksimine liidu institutsioonide poolt peab toimuma tähtaegade jooksul,

⁽¹⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.⁽²⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

mis on sätestatud rakenduseeskirjades. Kõnealused rakenduseeskirjad on praegu sätestatud komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 (millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad),⁽¹⁾ ning nendes täpsustatakse asjaolud, mille korral on võlausaldajatel õigus saada hilinevad makse eest viivist. Kõnealuste määruste käimasoleva läbivaatamisega seoses tuleks tagada, et liidu institutsioonide suhtes kohaldatavad maksimaalsed maksetähtajad oleksid vastavuses seadusjärgsete tähtaegadega, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt riigiasutuste suhtes.

- (28) Käesolev direktiiv peaks keelama lepinguvabaduse kuritarvitamise võlausaldaja kahjuks. Seega kui lepingutingimus või tava, mis on seotud maksetähtpäeva või -tähtajaga, viivisemääraga või sissenõudmiskulude hüvitamisega, ei ole võlgniku suhtes kehtivate tingimuste taustal põhjendatud või selle peamine eesmärk on tagada võlgnikule täiendav maksevalmidus võlausaldaja arvelt, võib seda käsitleda kõnealuse kuritarvitamisena. Sel eesmärgil ja kooskõlas teadlaste koostatud lepinguõiguse ühtse tugi- raamistikuga tuleks iga lepingutingimust või tava, mis kaldub suurel määral kõrvale headest kaubandustavadeist ning on vastuolus hea usu ja ausa käitumise põhimõttega, lugeda võlausaldaja suhtes ebaõiglaseks. Eelkõige tuleks viivise nõudmise õiguse täielikku välistamist pidada alati äärmiselt ebaõiglaseks, samal ajal kui tuleks eeldada, et sissenõudmiskulude hüvitamise õiguse välistamine on äärmiselt ebaõiglane. Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada siseriiklike sätteid, mis käsitlevad lepingute sõlmimise mooduseid või reguleerivad võlgniku suhtes ebaõiglaste lepingutingimuste kehtivust.
- (29) Püüdes rohkem vältida lepingulise vabaduse kuritarvitamist võlausaldajate kahjuks, peaks organisatsioonidel, keda on ametlikult tunnustatud ettevõtjate esindajatena, ja organisatsioonidel, kellel on õigustatud huvi seoses ettevõtjate esindamisega, olema võimalik pöörduda liikmesriikide kohtute või haldusasutuste poole, et vältida võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglaste lepingutingimuste või tavade jätkuvat kasutamist.
- (30) Käesoleva direktiivi eesmärgi saavutamisele kaasa aitamiseks peaksid liikmesriigid soodustama heade tavade levikut, julgustades sealhulgas õigeaegselt maksjate nimekirja avaldamist.
- (31) Tuleks tagada, et võlausaldajatel on võimalik kasutada omandiõiguse säilitamise sätet mittediskrimineerivalt kogu liidus, kui omandiõiguse säilitamise sätte kehtib vastavalt rahvusvahelisel eraõigusel põhinevatele siseriiklikele õigusnormidele.
- (32) Käesolevas direktiivis määratletakse ainult „täitedokumendi” mõiste, kuid see ei peaks reguleerima sellise täitedokumendi sundjõustamise erinevaid menetlusi ega tingimusi, mille korral sellise täitedokumendi sundjõustamise võib lõpetada või peatada.
- (33) Hilinevad maksimise tagajärjed on hoiatavad ainult siis, kui nendega kaasneb sissenõudmismenetlus, mis on kiire ja võlausaldaja jaoks tulemuslik. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 18 sätestatud mittediskrimineerimise põhimõttega peaksid sellist hüvitusprotsessi saama kasutada kõik liidus tegutsevad võlausaldajad.
- (34) Käesoleva direktiivi sätete järgimise lihtsustamiseks peaksid liikmesriigid julgustama vahendamise või muude alternatiivsete vaidluste lahendamise võimaluste kasutamist. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivis 2008/52/EÜ (vahendusmenetluse teatavate aspektide kohta tsiviil- ja kaubandusajades)⁽²⁾ on juba sätestatud liidu tasandil vahendussüsteemide raamistik, eelkõige piiriüleste vaidluste jaoks, piiramata selle kohaldamist siseriiklike vahendusmenetluste suhtes. Liikmesriigid peaksid ühtlasi julgustama huvitatud isikuid koostama soovituslikke toimetamisjuhendeid, mille eesmärk oleks eelkõige aidata kaasa käesoleva direktiivi rakendamisele.
- (35) On vaja tagada, et vaidlustamata nõuete sissenõudmismenetlus, mis on seotud hilinevad maksetega äritehingute eest tasumisel, jõuaks kiiresti lõpule, sealhulgas kiirmenetluse korras ja võla suurusest olenemata.
- (36) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt hilinevad maksimise vastu võitlemist siseturul ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (37) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise kohustus peaks piirduma sätetega, mille sisu on võrreldes direktiiviga 2000/35/EÜ muutunud. Kohustus võtta üle muutmata sätteid tuleneb nimetatud direktiivist.
- (38) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis on seotud direktiivi 2000/35/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega.

⁽¹⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 136, 24.5.2008, lk 3.

(39) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmis-meetmete vahel, ning neid tabeleid avalikustama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on võidelda hilineunud maks-misega äritehingute puhul, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine, edendades seega ettevõtjate ja eelkõige VKEd e konkurentsivõimet.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi maksete suhtes, millega tasutakse äritehingute eest.

3. Liikmesriigid võivad direktiivi reguleerimisalast välja jätta võlad, mille suhtes rakendatakse võlgniku vastu algatatud maksejõuetusmenetlust, sealhulgas menetlused, mille eesmärk on võla ümberkorraldamine.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „äritehingud” – ettevõtjatevahelised või ettevõtjate ja riigi-asutuste vahelised tehingud, mille tulemuseks on kaupade tarnimine või teenuste osutamine tasu eest;
- 2) „riigiasutus” – igasugune ostja vastavalt direktiivi 2004/17/EÜ artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus ja direktiivi 2004/18/EÜ artikli 1 lõikes 9 esitatud määratlusele, olene-mata lepingu objektist või maksumusest;
- 3) „ettevõtja” – organisatsioon, mis ei ole riigiasutus ning mis tegeleb iseseisva majandus- või kutsetegevusega (ka siis, kui sellega tegeleb üks isik);
- 4) „hilineunud maksmine” – maksmine, mida ei ole tehtud lepingukohase või seadusjärgse maksetähtaja jooksul ning mis vastab artikli 3 lõikes 1 ja artikli 4 lõikes 1 kehtestatud tingimustele;
- 5) „viivis” – seadusjärgne viivis (viivitusintress) või viivis, mille määra suhtes on ettevõtjad eraldi kokku leppinud ning mille suhtes kohaldatakse artiklit 7;
- 6) „seadusjärgne viivis” – maksmisega hilinemise korral makstav lihtintress, mis vastab viiteintressimäärale, millele on lisatud vähemalt kaheksa protsendipunkti;
- 7) „viiteintressimäär” – üks kahest järgmisest:
 - a) liikmesriigi puhul, mille rahaühik on euro:
 - i) Euroopa Keskpanga viimati toimunud põhiliste refinantseerimistoimingute puhul kohaldatav intressi-määr või

ii) intressi piirmäär, kui Euroopa Keskpanga viimati toimunud põhilised refinantseerimistoimingud on teostatud muutuva intressimääraga;

b) liikmesriigi puhul, mille rahaühik ei ole euro, asjaomase riigi keskpanga poolt määratud samaväärne intressimäär;

8) „makstav summa” – põhisumma, mis oleks pidanud olema makstud lepingukohase või seadusejärgse maksetähtaja jooksul, sealhulgas kohaldatavad maksud, tollimaksud, tasud või lõivud, mis on esitatud arvel või samaväärsel maksetaotlusel;

9) „omandiõiguse säilitamine” – kokkulepe, mille kohaselt müüjal säilib omandiõigus asjaomase kauba suhtes, kuni selle hind on täies ulatuses tasutud;

10) „täitedokument” – kohtu või muu pädeva asutuse väljas-tatud otsus, kohtuotsus või korraldus maksmiseks (hõlmab otsust, kohtuotsust või korraldust, mis on ajutiselt jõus-tatav) kas viivitamatu tasumise või osamaksete teel, mis võimaldab võlausaldajal oma nõude rahuldamiseks võlgniku suhtes sundtäitmist rakendada.

Artikkel 3

Ettevõtjatevahelised tehingud

1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjatevaheliste tehingute puhul on võlausaldajal õigus saada hilineunud maksmise korral viivist ilma vastavat meeldetuletust esitamata, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) võlausaldaja on täitnud oma lepingujärgsed ja õiguspärased kohustused ning
- b) võlausaldaja ei ole saanud makstavat summat õigel ajal, välja arvatud juhul, kui võlgnik ei ole viivituse eest vastutav.

2. Liikmesriigid tagavad, et viiteintressimäärana kohaldatakse:

- a) asjaomase aasta esimese poolaasta jooksul määra, mis kehtis kõnealuse aasta 1. jaanuaril;
- b) asjaomase aasta teisel poolaastal määra, mis kehtis kõnealuse aasta 1. juulil.

3. Kui lõikes 1 nimetatud tingimused on täidetud, tagavad liikmesriigid järgmise:

a) võlausaldajal on õigus saada hilineunud maksmise korral viivist alates päevast, mis järgneb lepingus kindlaksmääratud maksetähtpäevale või maksetähtaja lõpule;

b) kui maksetähtpäev või tähtaeg ei ole lepingus kindlaks määratud, on võlausaldajal hilineunud maksmise korral õigus saada viivist pärast järgmiste ajavahemike möödumist:

- i) 30 kalendripäeva pärast kuupäeva, mil võlgnik sai kätte arve või samaväärse maksetaotluse;

(¹) ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- ii) kui arve või samaväärse maksetaotluse kättesaamise kuupäev ei ole kindel, siis 30 kalendripäeva pärast kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäeva;
- iii) kui võlgnik saab arve või samaväärse maksetaotluse kätte enne kaupade tarnimist või teenuste osutamist, siis 30 kalendripäeva pärast kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäeva;
- iv) kui seaduse või lepinguga on ette nähtud heakskiitmise või kontrollimise menetlus, millega kinnitatakse kauba või teenuse vastavust lepingule, ja kui võlgnik saab arve või samaväärse maksetaotluse kätte enne sellise heakskiitmise või kontrollimise kuupäeva või sel kuupäeval, siis 30 kalendripäeva pärast nimetatud toimingut kuupäeva.
4. Kui nähakse ette heakskiitmise või kontrollimise menetlus, millega kinnitatakse kauba või teenuse vastavust lepingule, tagavad liikmesriigid, et nimetatud menetlus ei kesta kauem kui 30 kalendripäeva alates kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäevast, välja arvatud juhul, kui lepingus on selgesõnaliselt teistsiti kokku lepitud ja see ei ole võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane artikli 7 tähenduses.
5. Liikmesriigid tagavad, et lepinguga ette nähtud maksetähtajad ei ole pikemad kui 60 kalendripäeva, välja arvatud juhul, kui lepingus on selgesõnaliselt teistsiti kokku lepitud ja see ei ole võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane artikli 7 tähenduses.

Artikkel 4

Ettevõtjate ja riigiasutuste vahelised tehingud

1. Liikmesriigid tagavad, et selliste äritehingute puhul, kus võlgnik on riigiasutus, on võlausaldajal õigus saada ilma vastavat meeldetuletust esitamata seadusjärgset viivist pärast lõigetes 3, 4 või 6 kindlaks määratud ajavahemike möödumist, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) võlausaldaja on täitnud oma lepingujärgsed ja õiguspärased kohustused ning
- b) võlausaldaja ei ole saanud makstavat summat õigel ajal, välja arvatud juhul, kui võlgnik ei ole viivituse eest vastutav.
2. Liikmesriigid tagavad, et viiteintressimäärana kohaldatakse:
- a) asjaomase aasta esimese poolaasta jooksul määra, mis kehtis kõnealuse aasta 1. jaanuaril;
- b) asjaomase aasta teisel poolaastal määra, mis kehtis kõnealuse aasta 1. juulil.
3. Liikmesriigid tagavad, et selliste äritehingute puhul, kus võlgnik on riigiasutus,
- a) ei ületa maksetähtaeg järgmisi ajavahemikke:
- i) 30 kalendripäeva pärast kuupäeva, mil võlgnik sai kätte arve või samaväärse maksetaotluse;

- ii) kui arve või samaväärse maksetaotluse kättesaamise kuupäev ei ole kindel, siis 30 kalendripäeva pärast kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäeva;
- iii) kui võlgnik saab arve või samaväärse maksetaotluse kätte enne kaupade tarnimist või teenuste osutamist, siis 30 kalendripäeva pärast kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäeva;
- iv) kui seaduse või lepinguga on ette nähtud heakskiitmise või kontrollimise kord, millega kinnitatakse kauba või teenuse vastavust lepingule ja kui võlgnik saab arve või samaväärse maksetaotluse kätte enne sellise heakskiitmise või kontrollimise kuupäeva või sel kuupäeval, siis 30 kalendripäeva pärast nimetatud toimingut kuupäeva;
- b) ei tohi arve kättesaamise kuupäeva kindlaks määrata võlgniku ja võlausaldaja vahelise lepingujärgse kokkuleppega.
4. Liikmesriigid võivad lõike 2 punktis a osutatud ajavahemikke pikendada kõige enam 60 kalendripäevani:
- a) mis tahes niisuguse riigiasutuse puhul, kes tegeleb tööstusliku või kaubandusliku iseloomuga majandustegevusega, pakkudes turul kaupu või teenuseid, ning kelle kui riigi osalusega ettevõtja suhtes kohaldatakse komisjoni 16. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/111/EÜ (liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantsühete läbipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantslähipaistvuse kohta) ⁽¹⁾ kehtestatud läbipaistvuse nõudeid;
- b) niisuguste tervishoiuteenuseid osutavate avalik-õiguslike isikute puhul, kes on sellistena nõuetekohaselt tunnustatud.

Kui liikmesriik otsustab käesoleva lõigu kohaselt ajavahemikke pikendada, saadab ta komisjonile selle pikendamise kohta aruande hiljemalt 16. märtsiks 2018.

Selle alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles on ära toodud, millised liikmesriigid on käesoleva lõigu kohaselt ajavahemikke pikendanud, ning milles võetakse arvesse mõju siseturu toimimisele ja eelkõige VKEdele. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud.

5. Liikmesriigid tagavad, et lõike 3 punkti a alapunktis iv nimetatud heakskiitmise- või kontrollimenetlus ei kesta kauem kui 30 kalendripäeva alates kaupade kättesaamise või teenuste osutamise kuupäevast, välja arvatud juhul, kui lepingus või mis tahes hankedokumentides on selgesõnaliselt teistsiti kokku lepitud ning see ei ole võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane artikli 7 tähenduses.

⁽¹⁾ ELT L 318, 17.11.2006, lk 17.

6. Liikmesriigid tagavad, et lepinguga ette nähtud maksetähtajad ei ole pikemad, kui on sätestatud lõikes 3, välja arvatud juhul, kui lepingus on selgesõnaliselt teisiti kokku lepitud ja kui see on lepingu eripära või eriliste tunnusoonte tõttu objektiivselt põhjendatud, ning et need ei ületada mingil juhul 60 kalendripäeva.

Artikkel 5

Maksegraafikud

Käesoleva direktiiviga ei piirata lepinguosaliste õigust leppida asjakohaseid siseriiklikke sätteid järgides kokku maksegraafikut, mille kohaselt võib tasumine toimuda osamaksetena. Kui sellisel juhul ei maksta mõnd osamakset kokkulepitud kuupäevaks, arvutatakse käesolevas direktiivis sätestatud viivis ja hüvitis üksnes hilinevad summade alusel.

Artikkel 6

Võlgade sissenõudmiskulude hüvitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui artikli 3 või 4 kohaselt tuleb äritehingute puhul maksta viivist, on võlausaldajal õigus võlgnikult sisse nõuda minimaalne kindel summa 40 eurot.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 nimetatud kindel summa kuulub maksmisele ilma vastava meeldetuletuse ja see on ette nähtud võlausaldajale tekkivate sissenõudmiskulude hüvitamiseks.

3. Võlausaldajal on õigus nõuda võlgnikult lisaks lõikes 1 osutatud kindlale summale kõnealust kindlat summat ületavate ja võlgniku hilinevad maksmisest tulenevate mis tahes sissenõudmiskulude mõistlikku hüvitamist. See võib hõlmata kulusid, mis on muu hulgas tekkinud seoses juristi või inkassofirma poole pöördumisega.

Artikkel 7

Ebaõiglased lepingutingimused ja tavad

1. Liikmesriigid sätestavad, et kui lepingutingimus või tava, mis on seotud maksetähtpäeva või -tähtajaga, viivisemääraga või sissenõudmiskulude hüvitamisega, on võlausaldaja suhtes äärmiselt ebaõiglane, siis see kas ei ole jõustatud või annab alust kahjuhüvitise nõudmiseks.

Et otsustada, kas lepingutingimus või tava on võlausaldaja suhtes esimese lõigu tähenduses äärmiselt ebaõiglane, võetakse arvesse kõiki juhtumi asjaolusid, kaasa arvatud:

a) mis tahes jämedat kõrvalekallet heast kaubandustavast, mis on vastuolus hea usu ja ausa käitumisega;

b) kaupade või teenuste laadi ning

c) seda, kas võlgnikul on objektiivseid põhjuseid kalduda kõrvale seadusjärgsest intressimäärast, maksetähtajast, nagu on osutatud artikli 3 lõikes 5, artikli 4 lõike 3 punktis a, artikli 4 lõikes 4, artikli 4 lõikes 6 või artikli 6 lõikes 1 osutatud kindlast summast.

2. Lõike 1 kohaldamisel eeldatakse, et tingimus või tava, mis välistab viivise nõudmise, on äärmiselt ebaõiglane.

3. Lõike 1 kohaldamisel eeldatakse, et lepingutingimus või tava, mis välistab artiklis 6 osutatud sissenõudmiskulude hüvitamise, on äärmiselt ebaõiglane.

4. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajate ja konkurentide huvides on olemas piisavad ja tulemuslikud vahendid, et vältida lõikes 1 osutatud äärmiselt ebaõiglaste lepingutingimuste ja tavade jätkuvat kasutamist.

5. Lõikes 4 osutatud vahendite hulka kuuluvad sätted, mille kohaselt organisatsioonid, keda on ametlikult tunnustatud ettevõtjate esindajatena ja organisatsioonid, kellel on õigustatud huvi seoses ettevõtjate esindamisega, võivad kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt pöörduda kohtute või pädevate haldusasutuste poole põhjusel, et lepingulised tingimused või tavad on äärmiselt ebaõiglased lõike 1 tähenduses, et seejärel oleks võimalik rakendada otstarbekaid ja tulemuslikke vahendeid vältimaks selliste tingimuste või tavade jätkuvat kasutamist.

Artikkel 8

Läbipaistvus ja teadlikkuse tõstmine

1. Liikmesriigid tagavad käesolevast direktiivist tulenevate õiguste ja kohustuste läbipaistvuse; sealhulgas teevad nad sel eesmärgil avalikkusele kättesaadavaks kohaldatava seadusjärgse viivise määra.

2. Komisjon teeb internetis avalikkusele kättesaadavaks üksikasjad kehtivate seadusjärgsete viiviste määrade kohta, mida kohaldatakse kõigis liikmesriikides hilinevad maksmise korral äritehingute eest.

3. Liikmesriigid kasutavad vajaduse korral ametialaseid väljaandeid, reklaamikampaaniaid või muid sobivaid vahendeid, et tõsta ettevõtjate seas teadlikkust meetmetest, mida on võimalik võtta hilinevad maksmise korral.

4. Liikmesriigid võivad soodustada õigeaegsete maksete toimimishuvidite koostamist, milles nähakse ette selged maksete ajavahemikud ja asjakohane menetlus vaidlusaluste maksete lahendamiseks, või muid algatusi, mille abil võideldakse hilinevad maksmise tõsise probleemiga ning antakse panus õigeaegsete maksete kultuuri arendamisse, et toetada käesoleva direktiivi eesmärke.

Artikkel 9

Omandiõiguse säilitamine

1. Liikmesriigid näevad rahvusvahelisel eraõigusel põhinevate siseriiklike õigusnormidega ette, et müüja omandiõigus kauba suhtes säilib seni, kuni kauba eest on täies mahus tasutud, kui omandiõiguse säilitamise klausel on ostja ja müüja vahel enne kauba tarnimist selgesõnaliselt kokku lepitud.
2. Liikmesriigid võivad vastu võtta või säilitada sätteid, mis käsitlevad võlgniku poolt juba tehtud makseid.

Artikkel 10

Vaidlustamata nõuete sissenõudmismenetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et täitedokumendi võib saada, muu hulgas kiirmenetluse korras ja olenemata võla suuruselt, tavapäraselt 90 kalendripäeva jooksul alates võlausaldaja hagi esitamisest või kohtu või muu pädeva asutuse poole pöördumisest eeldusel, et võlga ega menetluse asjaolusid ei ole vaidlustatud. Liikmesriigid täidavad seda kohustust asjaomaste siseriiklike õigus- ja haldusnormide kohaselt.
2. Siseriiklike õigus- ja haldusnormidega kohaldatakse kõigi liidus tegutsevate võlausaldajate suhtes samu tingimusi.
3. Lõikes 1 osutatud ajavahemiku arvutamisel ei võeta arvesse järgmist:
 - a) dokumentide kättetoimetamise aeg;
 - b) võlausaldaja põhjustatud viivitused, näiteks taotluste parandamisele kulunud aeg.
4. Käesolevat artiklit kohaldatakse, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1896/2006 kohaldamist.

Artikkel 11

Aruanne

Hiljemalt 16. märtsiks 2016 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud.

Artikkel 12

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad artiklite 1–8 ja artikli 10 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 16. märtsiks 2013. Nad edastavad kõnealuste sätete teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende poolt käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Liikmesriigid võivad säilitada või kehtestada sätteid, mis on võlausaldajale soodsamad kui käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud sätted.

4. Käesoleva direktiivi ülevõtmisel otsustavad liikmesriigid, kas jätta selle reguleerimisalast välja lepingud, mis on sõlmitud enne 16. märtsi 2013.

Artikkel 13

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2000/35/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 16. märtsist 2013, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi seoses eelnimetatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega. Direktiiv jääb kehtima lepingute osas, mis on sõlmitud enne nimetatud kuupäeva ja mille suhtes käesolev direktiiv ei kehti vastavalt artikli 12 lõikele 4.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt lisas esitatud vastustabelile.

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 15

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 16. veebruar 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
MARTONYI J.

LISA

Vastavustabel

Direktiiv 2000/35/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikli 1 lõige 1
Artikkel 1	Artikli 1 lõige 2
Artikli 2 lõike 1 esimene lõik	Artikli 2 punkt 1
Artikli 2 lõike 1 teine lõik	Artikli 2 punkt 2
Artikli 2 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 2 punkt 3
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 punkt 4
—	Artikli 2 punkt 5
—	Artikli 2 punkt 6
—	Artikli 2 punkt 7 sissejuhatav osa
—	Artikli 2 punkti 8
Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 punkt 9
Artikli 2 lõige 4	Artikli 2 punkti 7 alapunkt a
Artikli 2 lõige 5	Artikli 2 punkt 10
Artikli 3 lõike 1 punkt a	Artikli 3 lõike 3 punkt a
Artikli 3 lõike 1 punkti b sissejuhatav osa	Artikli 3 lõike 3 punkti b sissejuhatav osa
Artikli 3 lõike 1 punkti b alapunkt i	Artikli 3 lõike 3 punkti b alapunkt i
Artikli 3 lõike 1 punkti b alapunkt ii	Artikli 3 lõike 3 punkti b alapunkt ii
Artikli 3 lõike 1 punkti b alapunkt iii	Artikli 3 lõike 3 punkti b alapunkt iii
Artikli 3 lõike 1 punkti b alapunkt iv	Artikli 3 lõike 3 punkti b alapunkt iv
—	Artikli 3 lõige 4
—	Artikli 3 lõige 5
Artikli 3 lõike 1 punkt c	Artikli 3 lõige 1
Artikli 3 lõike 1 punkti d esimene ja kolmas lause	—
Artikli 3 lõike 1 punkti d teine lause	Artikli 2 lõike 7 punkt b
—	Artikli 3 lõige 2
—	Artikkel 4
—	Artikkel 5
—	Artikli 6 lõige 1
—	Artikli 6 lõige 2
Artikli 3 lõike 1 punkt e	Artikli 6 lõige 3

Direktiiv 2000/35/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 3 lõige 2	—
Artikli 3 lõige 3	Artikli 7 lõige 1
—	Artikli 7 lõige 2
—	Artikli 7 lõige 3
Artikli 3 lõige 4	Artikli 7 lõige 4
Artikli 3 lõige 5	Artikli 7 lõige 5
—	Artikkel 8
Artikkel 4	Artikkel 9
Artikli 5 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 10 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 5 lõige 4	—
—	Artikli 10 lõige 4
—	Artikkel 11
Artikli 6 lõige 1	—
—	Artikli 12 lõige 1
Artikli 6 lõige 2	Artikli 12 lõige 3
Artikli 6 lõige 3	Artikli 1 lõige 3
Artikli 6 lõige 4	Artikli 12 lõige 2
Artikli 6 lõige 5	—
—	Artikli 12 lõige 4
—	Artikkel 13
Artikkel 7	Artikkel 14
Artikkel 8	Artikkel 15
—	Lisa

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 165/2011,

22. veebruar 2011,

milles sätestatakse mahaarvamised teatavatest Hispaaniale 2011. ja järgmisteks aastateks eraldatud makrellipüügikvootidest ülepüügi tõttu 2010. aastal

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, ⁽¹⁾ ning eelkõige selle artikli 105 lõikeid 1 ja 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Hispaaniale eraldati 2010. aastaks kvoot makrellipüügiks VIIIc, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 püügipiirkonna ELi vetes nõukogu määrusega (EL) nr 53/2010 ⁽²⁾ ning 2011. aastaks nõukogu määrusega (EL) nr 57/2011 ⁽³⁾.
- (2) Hispaania 2010. aasta makrellipüügikvooti vähendati Prantsusmaa ja Portugaliga nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) ⁽⁴⁾ artikli 20 lõike 5 kohaselt tehtud vahetuste tõttu.
- (3) Komisjon tuvastas vasturääkivused Hispaania 2010. aasta makrellipüügi andmetes, teostades ristkontrolli väärtusahela erinevates etappides (püügist kuni esmamüügini) registreeritud ja teatatud andmete suhtes. Kõnealuseid vasturääkivusi kinnitasid ka mitu määruse (EÜ) nr 1224/2009 kohaselt Hispaanias läbi viidud auditit, kontrollikäiku ja inspekteerimist. Uurimise käigus kogutud tõendid lubavad komisjonil kinnitada, et kõnealune liikmesriik on ületanud oma 2010. aasta makrellipüügi kvoodi 19 621 tonni võrra.

- (4) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõike 1 kohaselt teeb komisjon mahaarvamised kõnealuse liikmesriigi tulevastest püügikvootidest, kui ta on teinud kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale eraldatud püügikvoote.
- (5) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikes 2 on sätestatud, et mahaarvamised püügikvootidest tehakse järgmisel aastal või järgnevatel aastatel, kohaldades kõnealuses lõikes sätestatud teatavaid korrutustegureid.
- (6) Mahaarvamised 2010. aasta ülepüügi eest on suuremad kui Hispaaniale 2011. aastaks asjaomase kalavaru püügiks eraldatud kvoot.
- (7) Asjaomane makrellivaru on praegu ohututes bioloogilistes piirides ja teaduslikest andmetest nähtub, et tõenäoliselt jääb see nii ka lähitulevikus. Mahaarvamise kohene ja täielik kohaldamine Hispaania 2011. aasta makrellipüügikvoodi suhtes tooks kaasa kõnealuse kalavaru püügi täieliku lõpetamise 2011. aastal. Kõnealuse juhtumi konkreetsetest asjaoludest nähtub, et püügi täielik lõpetamine toob tõenäoliselt kaasa ebaproportsionaalsed sotsiaalmajanduslikud tagajärjed nii asjaomasele kalandussektorile kui ka sellega seotud töötlevale tööstusele. Vastukaaluks ning võttes arvesse ühise kalanduspoliitika eesmarke, peetakse kõnealuse juhtumi puhul asjakohaseks arvata ülepüügi hüvitamiseks vajalikud kogused maha viie aasta jooksul, aastatel 2011–2015, ning vajaduse korral arvata ülejäänud mahaarvatavad kogused maha vahetult järgnevatel aastatel eraldatud makrellipüügikvoodist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Hispaaniale 2011. aastaks nõukogu määrusega (EL) nr 57/2011 eraldatud kvooti makrelli (*Scomber scombrus*) püügiks VIIIc, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 püügipiirkonna ELi vetes vähendatakse vastavalt lisas osutatule.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.⁽²⁾ ELT L 21, 26.1.2010, lk 1.⁽³⁾ ELT L 24, 27.1.2011, lk 1.⁽⁴⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

Artikkel 2

Kvoote, mida võidakse Hispaaniale eraldada makrelli (*Scomber scombrus*) püügiks VIIIc, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 püügipiirkonna ELi vetes aastatel 2012–2015 ning vajaduse korral sama kalavaru püügikvoote, mida võidakse eraldada järgnevatel aastatel, vähendatakse vastavalt lisas osutatule.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneval päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. veebruar 2011

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

LISA

Kalavaru	Esialgne kvoot 2010	Kohandatud kvoot 2010	Tuvastatud püük 2010	Kvoodi ja püügi erinevus (ülepiük)	Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 105 lõikes 2 osutatud korrutustegur (ülepiük * 2)	Mahaarvamine 2011	Mahaarvamine 2012	Mahaarvamine 2013	Mahaarvamine 2014	Mahaarvamine 2015 ja vajaduse korral järgnevatel aastatel
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	– 19 621 (79,7 % 2010. aasta kvoodist)	– 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 166/2011,**22. veebruar 2011,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, ⁽²⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 23. veebruaril 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 22. veebruar 2011

*Komisjoni nimel,
presidendi eest*

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
	ZZ	61,1
0805 20 10	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
	ZZ	117,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
	TR	55,0
	ZZ	77,7
0805 50 10	EG	68,7
	MA	46,8
	TR	55,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
	US	127,3
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
	ZA	102,6
	ZZ	98,3

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

KOMISJONI OTSUS,

21. veebruar 2011,

milles määratakse kindlaks kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid ja häiretasemed aeronavigatsiooniteenuste osutamiseks aastatel 2012–2014

(EMPs kohaldatav tekst)

(2011/121/EL)

EUROOPA KOMISJON,

käsitlevad ettepanekud, mis esitati 2. augustil 2010 sidusrühmadele määruse (EL) nr 691/2010 artikli 9 lõike 1 kohaseks konsulteerimiseks.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 549/2004, millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus),⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 29. juuli 2010. aasta määruses (EL) nr 691/2010, millega kehtestatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgufunktsioonide tulemuslikkuse kava ning muudetakse määrust (EÜ) nr 2096/2005 (milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste osutamise ühised nõuded),⁽²⁾ on sätestatud, et komisjon võtab vastu kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid.
- (2) Komisjon konsulteeris 27. mail 2010 kõikide määruse (EÜ) nr 549/2004 artikli 10 lõikes 3 loetletud sidusrühmadega, et töötada välja kogu Euroopa Liitu hõlmavate tulemuseesmärkide kehtestamiseks sobiv lähenemisviis ja menetlused.
- (3) Komisjon moodustas 29. juulil 2010 vastavalt määruse (EL) nr 691/2010 artiklile 3 tulemuslikkuse hindamise asutuse, mis abistaks komisjoni tulemuslikkuse kava rakendamisel.
- (4) Tulemuslikkuse hindamise asutus töötas koos EASA-ga välja kogu Euroopa Liitu hõlmavaid tulemuseesmärke

- (5) EASA on läbi vaadanud tulemuslikkuse hindamise asutuse ettepanekud kogu Euroopa Liitu hõlmavate tulemuseesmärkide kohta keskkonnaküsimuste, läbilaskvõime ja kulutõhususe valdkonnas, et tagada nende eesmärkide kooskõla esmatähtsate ohutuseesmärkidega.
- (6) Tulemuslikkuse hindamise asutus esitas komisjonile soovitusel kogu Euroopa Liitu hõlmavate tulemuseesmärkide kohta ajavahemikuks 2012–2014 oma 27. septembri 2010. aasta aruandes, milles kirjeldatakse iga eesmärgi seadmisel kasutatud eeldusi ja põhjendusi ning mille lisad hõlmavad konsulteerimismenetluse kokkuvõtet sisaldavat dokumenti ja märkustele saadud vastuseid sisaldavat dokumenti, milles on kirjeldatud, kuidas kõnealuseid märkusi komisjonile esitatud soovitusel ettevalmistamisel arvesse võeti.
- (7) Kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid põhinevad tabelil, mis oli komisjoni ja tulemuslikkuse hindamise asutuse valduses 24. novembril 2010. Liikmesriikide poolt komisjoni 6. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1794/2006⁽³⁾ sätete alusel komisjonile ja Euroopa Lennuliikluse Ohutuse Organisatsioonile (Eurocontrol) esitatud prognooside kohaselt peaks kogu Euroopa Liitu hõlmav marsruudi aeronavigatsiooniteenuste kindlaks määratud keskmine ühikumäär olema 2014. aastal 55,91 eurot (väljendatud eurodes ja 2009. aasta reaalkväärtuses), vahepealsete väärtustega 58,38 eurot 2012. aastal ja 56,95 eurot 2013. aastal. Nende väärtuste arvutamisel võetakse arvesse Eurocontroli viimaseid kavandatud kulusid, kaasa arvatud ELi liikmesriikide puhul marsruudil osutatava teenuse ühiku ühekorde vähendamine 0,69 euro võrra 2011. aastal. Võttes arvesse tulemuslikkuse hindamise asutuse aruannet ja tõhususe prognoositud suurenemist seoses ühtset Euroopa taevast käsitleva teise paketi kõikide elementide järkjärgulise ja koordineeritud rakendamisega, on komisjon seisukohal, et kogu ELi hõlmav kulutõhususe eesmärk võib olla liikmesriikide viimaste kombineeritud kavade omast väiksem.

⁽¹⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 201, 3.8.2010, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 341, 7.12.2006, lk 3.

(8) Nõukogu kiitis 30. märtsil 2009 heaks Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava, st muutuva dokumendi, mis kujutab endast ühiselt kokkulepitud tegevuskava nii projekti SESAR väljatöötamiseks kui ka selle kasutuselevõtmiseks⁽¹⁾. Üldkava sisaldab poliitilist visiooni ja komisjoni poolt ühtse Euroopa taeva ja selle tehnoloogilise samba suhtes seatud kõrgetasemelisi eesmärgi ohutuse, keskkonnaküsimuste, läbilaskevõime ja kulutõhususe valdkonnas ning kogu Euroopa Liitu hõlmavate tulemuseesmärkide püstitamist tuleks käsitleda nende eesmärkide saavutamiseks tehtava töö osana.

(9) Esimesel võrdlusperioodil peaks komisjon koostöös EASAg hindama ja valideerima tulemuslikkuse põhinäitajaid, et tagada ohutusalaste riskide asjakohane väljaselgitamine, leevendamine ja juhtimine. Liikmesriigid peaksid tulemuslikkuse põhinäitajaid jälgima ja need avaldama, samuti on liikmesriikidel õigus püstitada vastavad eesmärgid.

(10) Määruse (EL) nr 691/2010 põhjenduse 18, artiklite 10 ja 13, II lisa punkti 1.2 ja III lisa punkti 1 rakendamisel ei pea riigi ega funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuseesmärkide olema kogu Euroopa Liitu hõlmavate tulemuseesmärkidega tingimata võrdsed, kuid need peaksid olema kõnealuste tulemuseesmärkidega kooskõlas. Riigi või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuskavad peaksid seda kooskõla kajastama.

(11) Hinnang, mille komisjon annab riigi või funktsionaalsete õhuruumiosade tulemuskavadele ja -eesmärkidele, peaks olema üldistav ning selles tuleks võrrelda eesmärgi tasakaalustatult, vaadeldes põhjendatud kompromissivõimalusi eri valdkondade vahel ja arvestades esmatahtsaid ohutuseesmärgi. Hindamisel tuleks arvesse võtta kohalikke olusid eelkõige nende riikide puhul, kelle ühikumäärad on madalad või kelle suhtes kohaldatakse Euroopa toetusmehhanismi (näiteks kulude piiramise meetmeid), konkreetsetes valdkondades tulemuslikkuse parandamiseks ettenähtud eriprogrammide kavandatud kulusid ning riigi eripära (nii edusamme kui ka puudujääke). Määruse (EL) nr 691/2010 artikli 13 lõike 1 kohaldamisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta olukorra muutumist kogu Euroopa Liitu hõlmavate eesmärkide vastuvõtmise ja hindamise kuupäeva vahelisel ajal. Hindamisel tuleks arvesse võtta ka edusamme, mida liikmesriigid on pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1070/2009⁽²⁾ vastuvõtmist teinud tulemuslikkuse põhivaldkondades, eelkõige kulutõhususe valdkonnas.

(12) Määruse (EÜ) nr 1794/2006 sätete kohaldamisel peaks liikmesriikidel olema õigus üle kanda iga-aastased tulud või kulud, k.a 2011. aasta tulud ja kulud.

(13) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas ühtse taeva komitee arvamusega,

⁽¹⁾ Nõukogu otsus 2009/320/EÜ (ELT L 95, 9.4.2009, lk 41).

⁽²⁾ ELT L 300, 14.11.2009, lk 34.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid

Tulemuslikkuse näitajate võrdlusperioodil, mis algab 1. jaanuaril 2012 ja lõpeb 31. detsembril 2014, on kogu Euroopa Liitu hõlmavad tulemuseesmärgid järgmised:

- a) keskkonnanäesmärk: parandada keskmist horisontaalset marsruudil olevate lendude tõhususe näitajat 2014. aastaks võrreldes 2009. aastaga 0,75 protsendipunkti võrra;
- b) läbilaskevõime-eesmärk: parandada marsruudi lennuliiklusvoo juhtimise (ATFM) hiline mist 2014. aastaks nii, et see ei oleks suurem kui 0,5 minutit lennu kohta;
- c) kulutõhususe eesmärk: vähendada kogu Euroopa Liitu hõlmavat marsruudi aeronavigatsiooniteenuste kindlaksmääratud ühikumäära 59,97 eurolt 2011. aastal 53,92 eurole 2014. aastal (väljendatud eurodes ja 2009. aasta reaalväärtuses) nii, et selle vahepealne väärtus oleks 2012. aastal 57,88 eurot ja 2013. aastal 55,87 eurot.

Artikkel 2

Häiretase

1) Kõikide võrdlusperioodil kohaldatavate tulemuslikkuse põhinäitajate puhul rakendatakse määruse (EL) nr 691/2010 artiklis 18 osutatud häiremehhanismi juhul, kui saavutatakse häiretase, kus tulemuslikkuse hindamise asutuse registreeritud tegelik lennuliikluse maht kalendriaastas erineb vähemalt 10 % artiklis 3 osutatud liiklusprognoosist.

2) Kulutõhususe näitaja puhul rakendatakse määruse (EL) nr 691/2010 artiklis 18 osutatud häiremehhanismi juhul, kui saavutatakse häiretase, kus tulemuslikkuse hindamise asutuse registreeritud, kogu ELi hõlmava tasandi kulud erinevad kalendriaastas vähemalt 10 % artikli 3 kohasest kindlaksmääratud kulude võrdlustasemest.

Artikkel 3

Eeldused

Käesoleva otsuse artiklid 1 ja 2 põhinevad järgmistel eeldustel:

- 1) kogu Euroopa Liidu tasandit hõlmav liiklusprognoos, väljendatud marsruudil osutatavate teenuste ühikutes: 2012. aastal 108 776 000; 2013. aastal 111 605 000 ja 2014. aastal 114 610 000;
- 2) kogu Euroopa Liidu tasandi kindlaksmääratud kulude võrdlustaseme prognoos (väljendatud eurodes ja 2009. aasta reaalväärtuses): 6 296 000 000 eurot 2012. aastal, 6 234 000 000 eurot 2013. aastal ja 6 179 000 000 eurot 2014. aastal.

*Artikkel 4***Kogu Euroopa Liitu hõlmavate eesmärkide läbivaatamine**

Kooskõlas määruse (EL) nr 691/2010 artikli 16 lõike 1 punktiga a võib komisjon otsustada läbi vaadata artiklis 1 osutatud, kogu Euroopa Liitu hõlmavad eesmärgid enne võrdlusperioodi algust, kui on olulisi tõendeid, et kogu Euroopa Liitu hõlmavate esialgsete eesmärkide seadmisel kasutatud esialgsed andmed, eeldused ja/või põhjendused enam ei kehti.

muslikkuse kavasid, mis võetakse vastu pärast 1. jaanuari 2012, kohaldatakse tagasiulatuvalt alates võrdlusperioodi esimesest päevast.

Brüssel, 21. veebruar 2011

*Artikkel 5***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval. Riigi või funktsionaalsete õhuruumiosade tasandi tule-

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET